

[Agerschou]

Vi skal bebrejdes, at der ikke er penge på. Vi kunne sagtens have sat penge på. Vi ved jo, hvor meget det koster. SF kunne sagtens have fortalt, hvor meget det ville koste, og hvordan vi ville skaffe midlerne, men jeg er sikker på én ting: Vi ville også være blevet bebrejdet det, hvis vi havde gjort det.

Jeg synes, Det Radikale Venstre skulle tænke sig om en enkelt gang til. I er helt ude på overdrevet.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Hr. Agerschou kan anklage os for hvad som helst, men vi vil ikke anklages for de problemer, hr. Agerschou måtte have i sin folketingsgruppe. Det er ikke Det Radikale Venstres problem.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Nej, det skal jeg nok selv tage på mig. Det vil være ulideligt, hvis jeg skulle få blandet Det Radikale Venstre ind i det problem. Jeg synes, vi har nok at gøre med Det Radikale Venstre her i folketingssalen.

Men må jeg så ikke prøve på at vende det om: Nu er vi kommet med vores bud, og jeg synes faktisk, vi har været hele arenaen rundt i et forsøg på at få Det Radikale Venstre til at erkende, at vi faktisk har et massivt og voksende problem. Jeg synes, at Det Radikale Venstre er helt uimodtageligt.

Kunne jeg ikke få repræsentanten for De Radikale til her fra talerstolen at oplyse mig om: hvad har Det Radikale Venstre tænkt sig? I må jo have en eller anden genial idé i skuffen, når I ikke engang vil være med til at få udarbejdet en handlingsplan til løsning af problemet. Kan vi ikke få åbnet for sluserne? Det kunne være et forslag, SF vil støtte.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg vil aldrig kræve genialitet af hr. Agerschou, men jeg synes i og for sig, det er urimeligt, at vi skal klare de forespørgsler, I stiller.

Vi påtager os et økonomisk ansvar. Vi har præciseret tidligere i dag ved fru Aase Olesen, at i stedet for en finanslov, som bredt øgede de offentlige udgifter, havde vi ønsket at prioritere

børnefamilierne. Vi kan kun bruge pengene én gang, og vi plejer at blive inddraget, når der skal bruges penge.

Jane Oksen (FP):

At Socialistisk Folkeparti og Fælles Kurs ønsker flere institutionspladser, kan næppe undre nogen. Man har talrige gange – også fra Socialdemokratiets side – henholdt sig til ordlyden af § 69 i bistandsloven, der siger, at kommunerne skal stille det nødvendige antal institutionspladser til rådighed. Men det kan stadig diskuteres: Hvad er det nødvendige antal?

Dækningsgraderne er jo meget forskellige landet over. Hvis vi ikke havde det forbiastede skattetryk, vi har, og hvis ikke det var nødvendigt, at både mand og kone arbejder for at klare dagen og vejen og skatten, var der måske ikke behov for så mange institutionspladser. At betale, hvad ydelserne virkelig kostede, havde man en chance for, hvis skatterne blev nedsat. Det gælder institutionsområdet og en masse andre ydelser. Når vi vil have højere betaling for institutionspladser, når vi vil have selvbetaling, privatisering, kan man også kalde det, må det nødvendigvis medføre, at skatterne falder. Det er ikke, fordi vi er ude på at belaste befolkningen hårdere, end den er i forvejen.

Jeg tror også, at sund konkurrence ville gøre, at daginstitutionspladserne ikke var så dyre, som de er. Priserne er alt for høje, men det skal ikke rettes op med kommunale tilskud. Der skal faktisk større konkurrence til. Vi så gerne, at man på privat basis oprettede nogle institutioner, så vi fik ordentlig konkurrence, nogle rigtige priser frem.

Jeg har sagt det før og kan sige det igen: Jeg synes, det er forfærdeligt, når børn skal henvises til fremmede de fleste af deres vågne timer. De stakkels splittede børn får på grund af to forskellige opdragelsesmetoder fuldstændig ødelagt deres selvstændighed og fantasi i den ensretningspædagogik, man lægger op til, hvis alle børn skal passes på offentlige institutioner.

Man hører også, at hvert fjerde småbarns far har overarbejde, og det har sikkert også noget med skattetrykket at gøre. I det hele taget kan man ikke lade være med stadig at komme ind på de elendige vilkår, der bydes familien. Det hænger nøje sammen med, at det er nødvendigt med et antal institutionspladser eller en anden form for pasning.